

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ (a továbbiakban: 40/94 rendelet) 9. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján „jó hírnevet élvező védjegyként” közösségi szintű oltalmat élvez-e valamely közösségi védjegy akkor, ha az csak egyetlen tagállamban „élvez jó hírnevet”?
- 2) Az 1. kérdésre adandó nemleges válasz esetén: valamely, egyetlen tagállamban „jó hírnevet élvező” védjegy e tagállamban a 40/94 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján oltalmat élvezhet-e úgy, hogy erre a tagállamra korlátozódon rendelik el az eltiltást?

⁽¹⁾ HL L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.

Az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) T-109/02. sz., Bolloré kontra Bizottság, T-118/02. sz., Arjo Wiggins Appleton kontra Bizottság, T-122/02. sz., Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld kontra Bizottság, T-125/02. sz., Papeteries Mougeot kontra Bizottság, T-126/02. sz., M-real Zanders kontra Bizottság, T-129/02. sz., Torraspapel kontra Bizottság, T-132/02. sz., Distribuidora Vizcaína de Papeles kontra Bizottság és T-136/02. sz., Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga kontra Bizottság egyesített ügyekben 2007. április 26-án hozott ítélete ellen a Papierfabrik August Koehler AG által 2007. július 12-én benyújtott fellebbezés

(C-322/07. P. sz. ügy)

(2007/C 223/05)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Papierfabrik August Koehler AG (képviselők: I. Brinker és S. Hirsbrunner ügyvédek, valamint J. Schwarze, egyetemi tanár)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) T-125/02. sz. ügyben 2007. április 26-án hozott ítéletét a fellebbezőre nézve hátrányos részében;

- semmisítse meg az EK-Szerződés 81. cikke és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/E-1/36.212 önmásoló papír ügy) 2001. december 20-án hozott 2004/337/EK bizottsági határozatot ⁽¹⁾ a fellebbezőre nézve hátrányos részében;

másodlagosan: csökkentse a határozat 3. cikkében a fellebbezőre kiszabott bírság összegét;

- a második bekezdés szerinti kérelem tekintetében másodlagosan: az ügyet utalja vissza az Elsőfokú Bírósághoz ismételt határozathozatalra, összhangban a Bíróság ítéletében foglaltakkal;
- a Bizottságot minden esetben kötelezze a fellebbezőnek a Bíróság és az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban felmerült költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező az alábbi jogalapokra hivatkozik: az Elsőfokú Bíróságnak a bírság megállapítására vonatkozó fejtegetései ellentétesek az egyenlő bánásmód és az arányosság elveivel. A fellebbező e tekintetben az anyagi közösségi jog megsértését kifogásolja. Az Elsőfokú Bíróság jogilag hibásan abból indult ki, hogy nincs jelentősége annak, hogy a fellebbező családi vállalkozás és a többi vállalkozással szemben nincs közvetlen hozzáférése a tőkepiacokhoz. Ehelyett az Elsőfokú Bíróság jogtalanul arra utalt, hogy valamely vállalkozás nem hivatkozhat saját előnyére egy olyan jogsértésre, amelyet más vállalkozások javára követtek el. A fellebbező azonban egyáltalán nem hivatkozott erre az érvre. Az Elsőfokú Bíróság nem értékelte megfelelően a fellebbező és a többi, jogsértés elkövetésével vádolt vállalkozás közötti strukturális különbségeket. Ezáltal megsértette az egyenlő bánásmód és az arányosság követelményét.

Az Elsőfokú Bíróság ezt meghaladóan jogtalanul abból indult ki, hogy a fellebbező az 1993 októberét megelőző időszakban részt vett a jogsértésben. Ebben az összefüggésben az Elsőfokú Bíróság nem rögzített elegendő bizonyítékot, azokat ellentmondásosan értékelte, valamint meg is hamisította, vétett az ártatlanság vélelme ellen és megsértette a fellebbező védelemhez való jogait. A fellebbező e tekintetben eljárási hiba fennállását kifogásolja. Azok a fejtegetések, amelyekkel az Elsőfokú Bíróság indokolja, hogy az AEMCP szövetség hivatalos ülései 1992 januárja és 1993 szeptembere között európai szintű ármegállapodások keretében szolgáltak, elégtelenek, és önmaguknak ellentmondóak. Az Elsőfokú Bíróság további téves jogalkalmazást követett el, amikor abból indult ki, hogy a fellebbező részt vett a nem hivatalos üléseken, amelyek során a nemzeti szintű árakat beszélték meg.

⁽¹⁾ HL 2004., L 115., 1. o.